

Městská knihovna v Praze

ČEŠTÍ
BÁSNÍCI
20. STOLETÍ

OKUJE

Ivan Martin
Jirous

Praha
2019

e-kniha

Hledáte místo, kde...

... můžete celý den studovat nebo pracovat?

... seženete knížku pro zábavu, do školy, k poučení?

... stahujete e-knihy, posloucháte hudbu, tisknete 3D?

... osobně potkáte české i světové autory?

... můžete zajít na koncert, filmy artové i 3D?

Právě jste ho našli!

Městská knihovna v Praze

43 poboček, **3** pojízdné knihovny, **4 000** akcí ročně,
2 000 000 dokumentů, **60** Kč za registraci

www.mlp.cz

knihovna@mlp.cz

www.e-knihovna.cz

www.facebook.com/knihovna

Městská knihovna v Praze

OKUJE

/2008/

Znění tohoto textu vychází z díla [Magorova summa III](#) tak, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím Torst v roce 2015. Pro potřeby vydání Městské knihovny v Praze byl text redakčně zpracován.

§

Text díla (Ivan Martin Jirous: Okuje), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uved'te autora-Nevyžijevte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.1 z 16. 6. 2020.

OBSAH

Elegie za Aloise Šílu	9
--- (Hospoda Pod Komínem)	12
--- (Miláčku vzpamatuj se)	14
--- (Teprve tehdy když zůstali jsme sami).....	15
--- (Nechci už psát nekrology)	16
Milostné léto	18
--- (Ach Matko Praho)	19
Za Natalií Schettnerovou	20
Oči ve městě.....	21
--- (Ten večer kdy jsem s tebou byl).....	22
Ty	23
Na Hromnice skřivánek	24
Immaculata	26
--- (A v Mokropsích na navigaci Berounky)	28
--- (Vždyť přece David poté)	29
A co o těch dalších?.....	30
Léto v baru Panda.....	31
Okuje.....	32
Passer domesticus.....	33
Marie.....	35
Kitartás!	38
Veltrusy.....	39
--- (Pokus se milovat znovu).....	40
Ta naše zálež česká.....	41
L. K.	42
--- (Milovali jsme tvé zádumčivé noci).....	44
Hamadryada	45
Elegie za čolky Petra Hellera	46
--- (Tágo podává se jako nůž).....	49

– – – (Srdce své ukryl jsem).....	50
Maurici Maeterlinckovi.....	51
Komentáře k jednotlivým textům.....	52
Ediční poznámka	54

Josefu Kroupovi Veselému

*V kovárně o kovadlinu
zvonil perlík*

Alois a Vilém Mrštíkové: Rok na vsi

Elegie za Aloise Šílu

Jaroslavu Kořánovi

Teprve teď mě to napadlo
když P. Z. v Heřmanově Městci
v husitské modlitebně
mluvil o básních hořících v popelnici

Už dávno měl jsem o tom napsat
pokud vůbec o něčem měl bych napsat
vždyť báseň kterou jsem napsal
– Kovboj umírá ve vysokých botách –
Lojzovi Šílovi do pamětní knihy
hospody U Lojzy je pryč pamětní kniha je pryč
i Lojza je pryč
i jeho paní je na pravdě Boží

Psal jsem tehdy sbírku
Magorova mystická růže
po hospodě jsem se potuloval
otravoval hosty a psal a psal
účtenky poseté mými texty
poletovaly všude kolem

Teprve teď mne to napadlo
když P. Z. mluvil o popelnici hořící

Po hospodě jsem se potloukal
kolem stolů jsem posedával
obsedantně psal na účtenky psal

Pak jsem u někoho spal
ráno probudil jsem se s hrozným pocitem
že něco jsem zanedbal
že něco se stalo
vzal jsem taxíka
a dorazil k Šolcům
k Lojzovi
do hospody

Lojzo!
Lojzo!
nenechal jsem tady včera nějaký básně?

Ty krávo nahá řek Lojza
přátele oslovoval krávo nahá
krávo nahá byla těch sraček plná hospoda

Lojzo! co jsi s nima udělal?
zoufale křičel jsem
kde jsou?
au kde jsou?

Je to v popelnicích na dvoře
jestli je ještě nevyvezli

Běžel jsem na dvůr

Tři popelnice

Tam jsem to uviděl když zved jsem víka:
účtenky s mými básněmi
zasypané lógreem vajglama a vším

svinstvem hospody
vším svinstvem světa
růžky účtenek s básněmi pokukovaly
na mne

Zved se mi žaludek

Ne řekl jsem
v tom hrabat se nebudu
napíšu si jiný

Zaklap jsem víka a šel jsem zpátky
do výčepu k Lojzovi
tenkrát jsme pili fernet
řek jsem nalej nám
našels to ptal se Lojza
jo

Dlouho jsem na to nemyslel
a lepší básně než byly tam
jsem jistě nenapsal
a ani horší jsem možná nenapsal
a ani bych si na to nevzpomněl
vzpomněl si až P. Z.

Aloisi Šílo
s tvým srdcem hořícím jak básně v popelnici
hrozné je že si nepamatuju ani
na křestní jméno Tvojí paní

- - -

Hospoda Pod Komínem
bůček posypaný kmínem
má lásko
což z pánve vylízané
nezůstane už nic

nevím
z jasanů opadává listí
z javorů taky
hodinky dělají

tiky tiky

Už nikdy nechci mít
s tebou noc společnou
ležet nebudeme v
podzimním listí
v listí podzimním

Veverky
houby
houby a
veverky

Tolik lásky
a tolik nenávisť
ze stromů listí sviští

veverky okusují
oříšky

A přesto

- - -

Miláčku
vzpamatuj se

Vzpamatuj se
chci tě

Vysypané vychladlé peří
poránu z peřin vysypané vychladlé peří

- - -

Teprve tehdy
když zůstali jsme sami
pocítili jsme
jak jsme osamělí

A v háji
zpíval nám pušтік
zpíval nám píseň těchto slov:

Já vím že mne opustíš
Já vím že opustíš ty mne

Miláčku můj, ach, vidíš snad
aspoň
jak břečťan po kmeni se vine?

- - -

Zdeňku Urbánkovi

Nechci už psát nekrology
nebudu psát už nekrology vždyť
život není tak dlouhý
abych všechny stihnul jsem
napsat

Napsal jsem nekrolog
Dobrovi Zborníkovi
Mejlovi
Marcele Mašině
Neprašovi a na pohřbu mluvil
jsem Kubovi Němcovi
rakev s Kukalem uvnitř pomáhal
jsem nést nesl jsem
a tolik dalších umřelo
Alice Číhalová
Irena Gerová

Na pohřbu
Josky Hiršala
řekl jsem kdyby teď sem někdo
bombu hodil
kulturní elita našeho národa
by zahynula

Nechci vás strašit
umírají další
i moje sestra Zorka je už na
pravdě Boží

Nechci se ani podívat z okna
třeba za ním není nic nebo tam
jemně mží

Milostné léto

To bylo tenkrát

když hrálo nás milostivé léto
kdy milostné léto ohřívalo nás
kdy každý klas

ječmene
pšenice
žita
a lata ovsů

kývaly na nás

my sweetheart
když láska naše byla rozbita
a bylo temno
mráz po páteři se mi procházel
když věděl jsem
nikdy už nepolíbím tvoje vemeno

Ta hudba již ustavičně

jsme si hráli
na sluchový bubínek
buší mi zdáli
jako když
moji milovaní Křováci
či aboridžinové
domlouvají se mlácením klacků v buši

I když už nikdy

dovol mi
aspoň milovat tvoji duši

- - -

Ach

Matko Praho
ty jediná a ze všech nejkrásnější
let několik
už nedoufal jsem že
zaslechnu mně tak milý
tak bolestný tvůj křik

Křik racků chechtavých
nad Vltavou

Ou nedoufal jsem již

Teď nebojím se
smrti už
přijď ke mně blíž
s kosou nabroušenou

Ale vteřinu před tím
prosím tě
ať zaslechnu
racky nad Vltavou

Za Natalií Schettnerovou

A u Bulinů

uviděl jsem

Natašku něžně a pomalu

slivovici upíjející

opatrně pije ji

neboť ví že z panáka jejího

vůně tújí hřbitovních

line se

Oči ve městě

Josefu Žáčkovi

Stejný sen v městě

noc co noc

se mi vrací

Nocí pobíhají vlkodlaci

či psy či hyeny či šakalové

Tak hrozné noci

střídají jasné dnové

a děsím se až

vlkodlaci

nabídnou mi

paci paci

- - -

Ten večer kdy jsem s tebou byl
milá má
v tváři tvé a v chování tvém
nemožnost mluvit k tobě jsem uviděl
ach kdybys tehdy mohla srdce mé zahlédnout

Láska průvodce skutků mých
i tvých
nemožného zdá se dosáhla
kdybys aspoň zahlédla
srdce naše mdlá

Ty

Zorce Ságlové

Skla v oknech
slabá zprohýbaná
tvá tvář v okně
zprohýbaná

Na úsvitu tmy
tvé tváře v okně ptám se
jseš to ještě ty

Tvář stará
zprohýbaná
co jsem neviděl
okolo přeletěl anděl
králícci chroustají zrní
chrostíci kamínky pečlivě do obalů
larev svých
ukládají

A čejky zoufalé křičí

Uí! Uí! Uí!

Na Hromnice skřivánek

V malé hospůdce
na stůl kde piju pivo Dreher
padají paprsky slunce
nikdo mě nezná
a já nerozumím řeči těch
kteří zde žijí
snad tak ještě může vypadat
štěstí
v Budapešti

Pořád si nemůžu zapamatovat
jak se jmenuje skřivánek –
pacsirta?

Znám několik maďarských slov
jak nazývají se ptáci
každé z těch slov se mi vrací
rigó
fekete rigó
sárga rigó

a rajka
rajský pták
paradicsom maďár
ted' skřivánek – pacsirta –
si nemůžu zapamatovat

bydlím v Ötpacsirta utca
v ulici pěti skřivánků
v ulici pětiskřivánčí
v ulici krásného tak jména
nikdy jsem nebydlel

uvidím ještě někdy podběl
a zaslechnu skřivánčí zpěv?

ještě jsem nedospěl
a už se chystám umírat
to je nejrozumnější
co můžu udělat snad

Immaculata

Z kamen šlehal oheň
paní v červené zástěře
motala okolo se

Au!
zavyl jsem jako vlkodlak
cožpak něco normálního
můžu vidět
už jenom v hospodě?

Au!
cožpak hospoda je pro mne
poslední prostor k žití?

Kuchař vyškraboval
z kamen škváru
pohrabáčem

Au
mezitím zazelenalo listí
v nenávisti obyvatelé
stavěli svá iglú
z chladného sněhu

Olízaly ji plameny svatozáře
ovanul ji kouř z huby hada

Nepopsatelná
neporovnatelná zašlapávala jedovaté zuby
do prachu země

Salamandři se milovali
v náruči ohně

To co se stalo
v jiném čase
zmizelo zas
tam
kam slza skane

- - -

A v Mokropsích na navigaci Berounky
než jsem šel
u nádraží vlaštovičnický jsem uviděl

Pak s Jimem v nonstopu u krásné
Zuzanky
o vlaštovičnicku mluvil jsem
že sklízet má se těsně před
rozkvětem

A zeptal se mne Jim
zdali vím
proč vlaštovičnick nazývá se

Přece proto
že rozkvétá
když vlaštovky vracejí se

- - -

Vždyť přece
David poté
co na stromy harfy své zavěsili
bez nástroje zpíval svůj žalm

Tak i já dívka skromná
nikoli žalm
leč žalud tvůj
v ústech svých dychtivých
ocucávám

Ocúny zhoubné nevoní tolik mi
jak žalud tvůj
jenž ocucávám

Žalmy a žaludy
žaludy a žalmy
žalmy a žaludy

A co o těch dalších?

Každý kterého potkávám
říká mi o těch
kteří mu umřeli
neumřeli mně
protože umřeli jemu
a ti co umřeli mně
neumřeli jemu
jsme přátelé
takže ti co umřeli jemu
mně umřeli
i jemu

Nechci mít přátele
proč skrze ně milácci moji
umírají mně

Léto v baru Panda

Pavlně

Skleničky zavěšené nad barem
čekají
až barmanka je vyleští
nebo opustí
roletu stáhne
a opustí je

Netopýři

ze stropu jeskyně zavěšení
čekají v zimním spánku
až venku přejde sních
až roztaje

Na co čekám já

nechci si ani přiznat
nechci si ani připomínat
dívám se z baru
na ulici Křižíkovu snad

Sních ještě ani nenapad

ani já nejsem netopýr
zemská jablka ještě nevyorána
dosud na souvratích nevzplál pýr

Okuje

Petru Vaněčkovi

Ach

tak je to jak to je
z kovářiny odlétají okuje
je to tak

Nad vesnicí temný mrak

je to tak
a v koutě sednice potkání
svítí očičkama

Má milá

jakby tohle všechno stalo se už tenkrát
kdy pavouci nad tebou snovali sítě

A vrabčáci

snovači chudých
nad tebou štěbetali

Víš co je hřích?

Tuhle básničku pro kovářskou dcerku

chtěl napsat jsem
formou ich

Passer domesticus

Juliu Kocianovi

Když chovali s Věrou
jsme volavku
volavku purpurovou
Ardeu purpureu
herona s bělostnými křídly –
křišťálovou loď s temnými plachtami
jež nedoplula na Kythéru –
napsala Věra po její smrti

Krmili jsme ji rybami
které jsem pytláčil v Průhonicích
když ryby nebyly
dávali jsme jí drobné cicavce
a ptáčky

Vybral jsem z viaduktu Balabenky
vrabčí hnízdo
ze spáry žulového zdiva
čtyři mládátka skoro neopeřená
ještě s ozobím

První z nich Pšouchle
(tak se naše volavka jmenovala)
snědla
podívali jsme se na tři další
ta už nedostala

nechali jsme si je
odchovali jsme je

V těch dobách
měly populační explozi labutě
a vrabci začínali odcházet

Začali mizet
nám před očima
nakonec léta jsem vrabčáky neviděl

Pět let už žiju na Smíchově
tuhle domů jsem šel
sahal jsem pro zálohovanou lahev
do plevele pod pajasanem
a vylétlo osm vrabců

Běžel jsem domů
zvěstovat tu radostnou zprávu
to evangelium

A Dagmarka řekla
vyrůstala jsem na haldách
rostly tam samé křaky
v nich bydleli vrabci
chodila jsem je v zimě krmit
za mého dětství

Marie

I.

Jsou věci které se nedělají
tak měl znít první verš té básně
o čem měla být jsem zapomněl
a když jsem zapomněl i první verš
šel jsem umývat nádobí

Dřez plný že ani
vodu do něj bys nenalil
začal jsem vyndavat nádobí
a rovnat vedle dřezu
a dole byli dva pavoučci
kdybych tam rovnou horkou vodu nalil
bylo by po nich

Co to teď píšu
leze kolem mne moucha
i na blok mi už vlezla

Jsou věci které se nedělají
vařící vodu jsem nenalil

II.

Měla to být jenom jedna báseň
ale nevydržel jsem to
co chceš uvidět hlubšího
než drobounké pavoučky
na dně
bílého smaltovaného dřezu

III.

Už dlouho

a snad i dávno
neleze po stole ani po bloku
teď po ruce mi lezla
a zas je na druhé
mezitím na stole byla
když tak dlouho už se známe
musel jsem jí dát jméno
jmenuje se Marie

Nevím jestli už někdy

dal někdo mouše
krásné tak jméno

Kitartás!

Teprve teď svěřil mi
Paul Wilson heslo svého klanu:

AUT PAX AUT BELLUM

Znamená to prý
– ani válka ani mír –
však Paul to překládá

BUĎ VÁLKA NEBO MÍR

A klan jeho ženy Patriše
(píše se Patricia)
též stručné heslo má:

VYDRŽTE

Veltrusy

V tom pavilonu

kde přes noc jsme byli

ráno

yucca filamentosa

a bělotrn kulatohlavý

S kyticí vzdaloval jsem se od tebe

k jiné

s níž nikdy nemiloval jsem se

s níž nikdy peřiny společné

se nevzdouvaly

V mokřinách parku

tlely kmeny

stromů

Budu už psát

jen o vzpomínkách

co nyní žiju

nestojí za to

abych o tom psal

natož vzpomínal

- - -

Pokus se milovat znovu

tu která v chvějícím se stínu

mimóz

třese se že nic neděje se už

že nic se neudá

že chudá zůstane a sama

s rukama trčícíma do

chvějivého stínu mimóz

Přesto pokus se milovat ji znova

v chvějivém stínu mimóz

Chci od tebe tolik?

chci od tebe tolik?

Chci od tebe všechno

v chvějícím se stínu mimóz

Ta naše zálež česká

Jindřichu Šimonu Baarovi

Na ničem už nezáleží
leč
na záleži

Nezáleží už na ničem
než na záleži
na níž rozkvétá
mrvel

Mrvel a kouzně
kouzně a mrvel
ta slova stará zní nám
kouzelně

Jestli ta zahynou
jestli ta pomínou
i my s nimi
pomíneme

Amen

L. K.

Měl jsem mluvit o madonách
i když snad spíš bych mluvit měl o kočkách
o madonách potkánky držících
o madonách držících skelety v náruči
i o těch co drží v náruči kostřičky
o alabastru jenž sádře se podobá
o sádře jež v alabastr se změnil mluvit jsem měl
o kočkách jež mění se v madony alabastrové
o Madoně – kočce alabastrové a svíci v srdci
jejího hořícího
o hnízdech prázdných vyhaslých a svících
hořících

půllitrech vypitých
o kotátkách strážných Strážci mluvit jsem měl
o rybě v srdci madony o rybě ichtys se zvoucí
a mluvit snad měl jsem i o Jednorožci
a mlčet měl jsem i o tom o čem teď mluvím
ať chci či nechci

Napsal jsem si to proto abych to čet
kdybych to říkal zpaměti
vypadalo by to že to nestojí za říkání
nestojí to ani za čtení
ale vypadá to přece jenom líp

Ať chci nebo nechci
o čem teď mluvím měl jsem mlčet
i o Jednorožci snad měl jsem mlčet
i o rybě ichtys v srdci Madony

o koťátkách strážných mlčet jsem měl
o Strážcích jejich mlčet měl bych taky
i o hnízdech prázdných vyhaslých
o svících hořících
o kočkách alabastrových
o alabastru jenž sádře se podobá
o sádře jež podobá se alabastru
o flastru na tváři zjizvené drápky kočičími
mlčet jsem měl ať řeknou to jiní
ať napíší to jiní

Zima se přiblíží
na fouskách koček
třpytivé jíní

- - -

(dle K. Nosilova)

Milovali jsme

tvé zádumčivé noci

průzračný soumrak

lesk bezlunný

kdy skúka opanovala vše kdy

nebylo co mluvit

nebylo co dělat

bezpohoda a vítr

tma

noc polární

tma třesková

omrzelo i spát

v ohni ničeho vidět nebylo

Hamadryada

Všechno vydržím
i kdybych byla žába či mlok
všechno vydržím

i vrbou kdybych byla
i jívou všechno vydržím

i olším byla bych

Elegie za čolky Petra Hellera

Šli jsme s Helenkou
ze mše sv. od Sv. Salvatora
k Rudolfinu

Kníže Karel dovezl Helence
uzené z Rakous
úžasně uzené a chleba čerstvý úžasný

Půjčili jsme si od Péti nůž
(Péta tam dělal výčepáka a pingla)
a dávali jsme si do nosu

Pozoroval nás
ne snad závistivě
spíš přejícně

Zakroj si
pozvali jsme ho
a on pak řekl – vyříd'te knížeti
že chleba tak dobrý nikdy jsem nejed

Vyřídil jsem to a Jeho Jasnost
zakládající si na tom
že je lesník a hospodský
potěšeně se usmál
ten chleba sice nepek
ale ví kam si pro něj zajet

A jednou jsme s Pétou
po zavíračce když už zamkl
povídali si o čolcích
to má souvislost
protože když jsem byl prvně na Dřevíči
nechal kníže svého majordoma
ze sklepa přivést čolka či mloka
a představil nám ho:
to je zdejší pán
když jsem se sem nastěhoval
byl tady dávno přede mnou

A Petr mi vyprávěl
o haciendě na Libeňském ostrově
u níž má jezírko s čolky

Zaradoval jsem se
čolky miluju víc než
Vráťa Brabenec říká
nerozumím už čolkovi
kdežto já doufám rozumím už jenom čolkovi
Petr říkal někdy se domluvíme a
pojedeš ke mně
já ti je ukážu

Před týdnem přišel jsem k Rudolfinu
za výčepem stál Jirka z protišichty
řekli jsme si ahoj
dal jsem si plzeň a slivovici
a Jiří povídá

jaks tady dlouho nebyl
asi dva měsíce

Mám pro tebe nešťastnou zprávu
v duchu jsem se lekl
mám tady sekáč pomyslel jsem si
ačkoli dluhy v hospodách vyrovnávám

Mám pro tebe nešťastnou zprávu

Petr je po smrti
šlehlo to s ním
měl nádor na mozku

Chvíli mi tekly slzy
Petrovy čolky
už nikdy neuvídím

- - -

Tágo podává se jako nůž
příтели tupým koncem

Tágo při biliáru
podává se jako nůž
tlustým koncem

Chovej se jako muž
nauč podávat se nůž
i tágo

- - -

Srdce své ukryl jsem
do cysty

Srdce své před nimi
jsem schoval

City své před nimi
jsem schoval

Však teď jsem si jistý
i před vámi jsem
srdce své schoval

Někde v dáli za mnou
samozřejmě zní chorál

Maurici Maeterlinckovi

Snad měl jsem psát
jenom o mraveništích
v listopadovém čase
kdy víchr kolem sviští

Asi psát měl jsem
o včelstvech
o včelínech psát snad jsem měl

o tolika věcech psát jsem měl
na něž jsem zapomněl

Řekl M. M. v Pokladu pokorných:
cokoli kdy bylo napsáno
trvá kdesi v čase
a věčnosti
nezávisle na fyzickém zachování

Snad tedy na tom
co jsem nenapsal nezáleží
ani

Komentáře k jednotlivým textům

V dedikaci opravujeme ze sg. „Mrštík“ na pl. „Mrštíkové“;

Elegie za Aloise Šílu

O hostinském Aloisi Šílovi neboli Lojzovi viz též pozn. k textu *xxx (Líbánky vzaly konec zlý)* z *Labutích písní*, tj. k MS3/I;

Zdeňku Urbánkovi / Nechci už psát nekrology

Zdeněk Urbánek, 12. 10. 1917 – 12. 6. 2008: 1. vydání Okují předcházelo jeho úmrtí; divadelní kritička, básnířka a filmová dokumentaristka Irena Gerová, 23. 6. 1949 – 20. 6. 2006, text tedy musel být napsán někdy po posledním uvedeném datu;

Ty / Zorce Ságlové

Zorka Ságlová (1942–2003), výtvarnice, sestra IMJ;

Passer domesticus

Tj. vrabec domácí;

Kitartás!

Kitartas (maďarsky) = longanimitas (lat.) = dlouhé strpení, trpělivost, schopnost snášet příkoří;

Ta naše zálež česká

Dle SSJČ „zálež“ = kompost, hromada země; „kouzeň“ = výklenek pod pecí, pod kamny; výraz „mrvel“ SSJČ neregistruje;

Milovali jsme

Zmíněnou inspirací k tomuto textu je kniha Konstantina Dmitrijeviče Nosilova *Mezi vydědenci přírody. Obrázky a črty ze života obyvatelů arktické Rusi*, Beaufort, Praha 1906.

Hamadryada

Hamadryady = dryady, tj. nymfy lesní, z nichž každá přísluší určitému stromu; viz též oddíl *Incidental music* s podtitulem „hamadryádní poezie“ sbírky *Magorova krabička, MS3/I*;

**MS3/I – 3. vydání Magorovy summy (2015)/svazek I
SSJČ – Slovník spisovného jazyka českého**

Ediční poznámka

V našem vydání Jirousových básnických i prozaických textů, jak byly editorsky uspořádány Martinem Machovcem pro knižní publikaci *Magorova summa* z roku 2015 v nakladatelství Torst, z níž vycházíme, nejsou zahrnuty komentáře k původu a vydávání jednotlivých děl, jmenný rejstřík, seznam výběrové literatury. Připojeny jsou pouze poznámky k jednotlivým textům, přibližující čtenáři pozadí jejich vzniku a vysvětlující některé zmiňované skutečnosti.

Hlubší zájem o uměleckou tvorbu Ivana M. Jirouse uspokojí bohatý poznámkový aparát obsažený ve 3. svazku *Magorovy summy*, jenž je výsledkem záslužné precizní badatelské práce Martina Machovce a na který našeho čtenáře odkazujeme.

Redakce MKP

Ivan Martin Jirous

Okuje

Edice Čeští básníci 20. století
Redakce Markéta Teuchnerová

Vydala **Městská knihovna v Praze**
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. vydání
Verze 1.1 z 16. 6. 2020

ISBN 978-80-7602-860-9 (epub)
ISBN 978-80-7602-861-6 (pdf)
ISBN 978-80-7602-862-3 (prc)